

kelte projekter tæt i den fase, der kommer efter lovforslagets vedtagelse.

Så vil jeg godt lige knytte et par enkelte bemærkninger til nogle af ordførernes indlæg.

Til SF's ordfører, hr. Jørn Jespersen, må jeg altså sige, at vi med det her forslag ikke lemper på reglerne for udbringning af husdyrgødning. Jeg hørte, at det var det, hr. Jørn Jespersen sagde, men det er der absolut ikke tale om i det her tilfælde.

Kl. 15.05

Og til hr. Martin Lidegaard: Vi slækker heller ikke på miljøkravene. Jeg vil næsten sige tværtimod, for det, at man sammenlægger eftervirkningen på de 10 pct. på førstearsvirkningen, betyder i realiteten en opstramning af miljøkravene.

Så til hr. Keld Albrechtsen: Jeg vil godt sige, at det er magtpåliggende for regeringen, at det her forslag ikke medfører, at vi får jordløse svineproduktionsanlæg. Det er også derfor, at der, når vi nu skal udmønte reglerne for de her forarbejdningsanlæg, helt klart bliver lagt op til, at der ikke kan laves anlæg med 10 ha og så en kæmpe produktion af f.eks. slagtesvin. Det vil der ikke blive tale om, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen. Så bekymringen håber jeg kan fortonne sig. Der vil altså ikke blive åbnet en ladeport for de skrækscenarier, som hr. Keld Albrechtsen kan se for sig. Det er indlysende klart, at det er vigtigt at få en fornuftig balance.

Men jeg vil godt endnu en gang sige tak for de positive tilkendegivelser. Jeg synes, at de giver et godt udgangspunkt for, at vi kan sikre en fornuftig behandling af forslaget videre.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af fiskerilov. (Overdragelse kvoteandele m.v.).

Af fødevarerministeren (Marian Fischer Boel). (Fremsat 27/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Kirk (V):

Hovedindholdet i lovforslaget er at bidrage til en modernisering af en del af den danske fiskerflåde ved at skabe rammerne for et system med overdragelige kvoteandele i sildefiskeriet. Systemet er et væsentligt element i Folketingets forslag til vedtagelse nr. V 117 af 17. maj 2001.

V 117 indeholder for sildefiskeriet en væsentlig nyskabelse i form af en dansk model for overdragelige kvoteandele, der skal være på plads inden den 1. november 2002. Venstre vil med dette initiativ gerne være med til at sikre, at silden fiskes med færre, men mere specialiserede fartøjer, der i særlig grad er egnede til at drive dette fiskeri med høj kvalitet og konsumudnyttelse. Altså sikre en værdiforøgelse, som igen giver mulighed for en modernisering af sildeflåden.

Det forhold, at den rettighed til sildefiskeriet skal kunne overdrages mellem fiskerne, antages gennem markedsmekanismen at sikre en løbende tilpasning, som vil samle fangstmulighederne hos de sildefiskere, som med moderne fartøjer bedst kan levere den højeste kvalitet af fisken.

Det forhold, at det er blevet muligt at købe sig til fiskerettigheder, giver en større sikkerhed for fangstmulighederne, som vil give det fornødne grundlag til investering i nye fartøjer.

Der foreslås derfor indført hjemmel til at fastsætte de særlige regler og vilkår for overdragelige kvoteandele, herunder at sikre, at mulighed for inddragelse af tilladelser også gælder overdragelige kvoteandele i tilfælde af grove eller gentagne overskridelser af vilkårene.

For at sikre et effektivt, troværdigt system med overdragelige kvoteandele foreslås desuden en bestemmelse, som muliggør fuld offentlighed om ejerskab af kvoteandelene for at sikre en gennemsigtighed i ordningen.

Som følge af ordningen med overdragelige kvoteandele formodes det, at nye og moderne

og mere miljøvenlige fartøjer i fiskerflåden generelt vil trække i mere miljøsånsom retning og sikre en bedre råvare.

Den samlede fiskerflåde forventes reduceret til en passende størrelse i forhold til fangstmulighederne, hvilket bidrager til at sikre et bæredygtigt fiskeri.

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter og skal således ikke notificeres over for Europa-Kommissionen.

Lovforslaget forventes at skabe behov for et ekstra årsværk i Fiskeridirektoratet. For 2002 vurderes lovforslaget at betyde merudgifter på 0,5 mio. kr. til igangsættelse af ordningen. Hertil kommer en engangsudgift på ca. 200.000 kr. til udvikling af et edb-register. Fra 2003 skønnes ordningen at betyde merudgifter til tre ekstra årsværk svarende til 1,5 mio. kr. Merudgifterne vil blive afholdt inden for Fødevarerministeriets rammer.

Sluttelig vil jeg gerne pointere, at det, at vi nu med lovændringen giver et hjemmelmæssigt grundlag for overdragelige kvoteandele i sildefiskeriet, ikke betyder, at vi er færdige med at diskutere, hvordan selve ordningen skal være.

De berørte organisationer, herunder især nok DF, Dansk Fiskeriforening, vil fortsat i de næste måneder have mulighed for at komme med forslag med hensyn til overdragelighed og med, hvordan man f.eks. får taget endnu flere både ud af industri- og sildeflåden.

Venstre støtter lovforslaget, ændringen og dermed loven.

Kl. 15.10

Erik Mortensen (S):

Jeg kan sige, at Socialdemokratiet også kan støtte forslaget. Det er jo i og for sig ikke så mærkeligt, for det er sådan set vores eget forslag.

Indførelse af IOK er sådan noget svært noget at sige, »individuelt omsættelige kvoter«, for sådan hedder det jo ikke på rigtig dansk, på vores dansk. Der hedder det indførelse af IOK, men det betyder det »individuelt overdragelige kvoter«, og det er jo noget ganske andet.

Samtidig mener jeg også, at det, vi er i gang med nu her, vel nok er skelsættende i dansk lovgivning om fiskeriet. Jeg tror aldrig, at vi nogen sinde har lavet en lov, der kan få en så afgørende og næsten revolutionerende betydning for fiskeriet, som det, vi er i gang med her.

Derfor skal vi også være yderst opmærksomme med hensyn til udformningen af den bekendtgørelse, som jo skal udmønte det her lov-

forslag. Lovforslaget i sig selv er jo kun en rammelov, og alle intentionerne er jo udtrykt, som også den tidligere ordfører sagde, her i den vedtagelse, vi havde sidste år, nemlig vedtagelse nr. V 117 i forlængelse af forespørgslen om dansk fiskeri.

Derfor skal vi sikre os, som der også står i lovforslaget, at de berørte parter får mulighed for at få deres synspunkter tilgodeset. Det kunne være, hvis det er praktisk muligt, at skabe gennemsigthed i prisdannelsen på fangsterne. Det er noget af det, som har været meget centralt for i hvert fald, skal vi sige lønmodtagerdelen i fiskeriet. Det er jo et spørgsmål, som ikke sådan entydigt kan klares, men det kunne meget vel være et spørgsmål, der kunne indgå i den videre diskussion med de berørte parter.

Det er jo i meget høj grad et spørgsmål om netop at fremme sildefangsterne til konsum frem for til industribrug. Det vil jo i sig selv sikre en højere pris på sildene, og det vil også give større beskæftigelse end i dag.

Vi siger også ja, fordi vi tror på nødvendigheden af, at de skibe, der skal indgå i fiskeriet her, får en størrelse, der er rigtig, og at de rummer de rigtige faciliteter for at sikre den kvalitet af sildefangsterne, som er nødvendig.

Det vil så betyde for de typer fartøjer, vi taler om her, at vi har set det sidst ankomne skib i Hirtshals, en nottrawler til ca. 100 mio. kr. Og hvis det skal kunne lade sig gøre, er der jo altså en mulighed for her, at man kan samle en passende kvote, der vil gøre det realistisk at forrente en sådan investering.

Men det skulle jo også samtidig være startskuddet til en fornyelse af flåden, idet vi jo har op imod 70 trawlere, der har silderationer i dag. De kan gå sammen, lægge dem sammen og så bygge et tidssvarende fartøj og skrotte tilsvarende.

Men igen vil jeg sige, at det, der er mest afgørende, nok er at få præciseret, at det her er en dansk model med loft over, hvor stor kvoteandel den enkelte kan forvalte, hvem der kan have kvoten, og at der er en tidsbegrænsning. Det betyder, at man ikke kan købe en kvote til evig arv og eje. Det tror jeg er utrolig vigtigt at få slået fast. Også at der stilles betingelser netop til, at den landede fisk skal være konsum, så vi dermed får en forhøjelse af kvaliteten og dermed også en fornyelse af flåden.

Derfor er det også nødvendigt, føler vi i Socialdemokratiet, at ministeren tager initiativ til at bringe de berørte interessegrupper sammen

til drøftelse af indholdet af bekendtgørelsen. Høringssvarene til lovforslaget viser jo med stor tydelighed, at det i hvert fald ikke er alle, der føler, at det er sket på nuværende tidspunkt.

Derfor skal vi gøre det her, fordi det er nødvendigt, føler vi, for dansk fiskeri, og vi skal gøre det, fordi det er en dansk model, så vi undgår de tilstande, som vi har set på New Zealand og Island.

Så kan jeg se, inden den røde lampe lyser, at man jo godt kunne spørge: Det her er jo møntet på det, man kalder det pelagiske fiskeri, altså stimefisk, som sild jo er, og så kunne det jo egentlig være rart at høre, hvorfor Venstre i sin tid fjernede makrellen i den her sammenhæng. Det kunne jo egentlig være ret oplagt, og jeg ved selvfølgelig, at de skibe, som driver det her fiskeri, føler, at det egentlig var en mærkelig udgang, vi fik på debatten dengang. Det var kun silden, der var med, men makrel er jo lige så aktuel i den her sammenhæng. Den kunne jo selvfølgelig også med den forvaltningsregel, vi nu laver, have indgået i en samlet ordning.

Men vi anbefaler forslaget som grundlag for den videre udarbejdelse af den bekendtgørelse, som nu i hvert fald i første omgang skal regulere sildefiskeriet.

Kl. 15.15

Christian H. Hansen (DF):

Her i Folketingssalen havde vi jo en debat i maj måned sidste år, nærmere betegnet den 17. maj, hvor vi kom frem til en vedtagelse, som ligger som nr. V 117, og som indeholdt en række elementer til en fremtidig fiskeriforvaltning.

Noget, som var grundlæggende i debatten dengang, var vel egentlig: Hvordan kunne man få moderniseret den danske fiskeriflåde? En af konklusionerne var, at man kunne forsøge at skaffe rammer for et særlig udviklet dansk system med overdragelige kvoteandele, og her gik beslutningen på, at man skulle forsøge det i sildefiskeriet.

Det er derfor, at vi nu står her i dag med det her lovforslag, som jo netop har det hovedindhold, som jeg her lige før har omtalt.

For os i Dansk Folkeparti er det meget vigtigt, at fiskeriet og dermed jo også organisationerne bliver inddraget i det kommende arbejde med henblik på at fastsætte de nærmere regler for betingelser for systemet med de overdragelige kvoteandele. Jeg kan også forstå, at det er noget, der allerede er sket, selv om man i høringssvare-

ne kan se, at ikke alle mener, at de har været inddraget. Men det er vel egentlig først den proces, vi skal i gang med nu, hvor de virkelig skal inddrages.

Noget af det, som altid kommer på bordet, når man taler fiskeri, er, at mulighederne for indtjening i fiskeriet er for dårlige, og det næste, man så taler om, er kvoter, kvoteandele, som jo er blevet mindre og mindre med årene. Det er selvfølgelig efter Dansk Folkepartis opfattelse stadig væk meget kedeligt, at der sker denne kraftige dæmpling af kvoterne. Men der må vi jo nok sige, at det lidt er en kamp i et EU-system, som vi ikke skal videre ind på i dag. Men jeg kan alligevel ikke lade være med at nævne det.

Jeg vil sige, at vi i Dansk Folkeparti egentlig altid også fra starten her var lidt skeptiske over for det her med de overdragelige kvoter, og det var vel også derfor, det endte ud i, at man forsøgte det her og kom frem til, at man ville prøve det på sildefiskeriet, selv om der var andre, der nok havde ønsket, at man havde åbnet op for makrel, også som før nævnt af den socialdemokratiske ordfører. Men grunden til, at vi endte med sildefiskeriet, var vel at skabe så bredt et flertal som muligt for at komme videre med en forsøgsordning.

Man må vel også gå ud fra, at man jo kan ændre det tilbage igen, hvis det viser sig, at det, som vi har været skeptiske over for, ikke kommer til at fungere. Vi er i hvert tilfælde i Dansk Folkeparti meget spændt på det videre forløb, og vi skal slå fast, at det, vi i dag tager stilling til, altså den her L 143, er et lovforslag, som fastsætter rammerne for den nye ordning med de overdragelige kvoteandele i sildefiskeriet. Nu skal man så i gang med at udmønte nogle egentlige bekendtgørelser for området.

Jeg kan også forstå, at det vil forholde sig sådan, at de partier, der var med omkring V 117, også kommer med i det videre forløb.

Sluttelig vil jeg påpege en enkelt ting, og det er i § 37, stk. 1, hvor der står, at ministeren kan fastsætte regler om betingelser og vilkår for godkendelse af overdragelige kvoteandele ifølge en tilladelse. Der kunne vi i Dansk Folkeparti godt have tænkt os, at det var mere præciseret, at det kun gælder for sildefiskeriet. Vi er helt opmærksomme på, at det står i bemærkningerne, men det er en af de ting, vi vil søge at få præciseret lidt mere under det kommende udvalgsarbejde.

Men som sagt overordnet: Dansk Folkeparti er positiv over for lovforslaget her og støtter det.

Else Theill Sørensen (KF):

Som allerede nævnt flere gange, skaber lovforslaget her lov hjemmel til at gennemføre vedtagelserne i V 117, som et meget stort flertal her i Tinget vedtog den 17. maj sidste år.

Der er flere elementer i det, men det væsentligste er punktet om de overdragelige kvoteandele inden for sildefiskeriet. En ordning med overdragelige kvoter skulle meget gerne føre til, at sildene i løbet af nogle år fiskes med færre, men større og mere specialiserede fartøjer.

Når fiskerirettigheden kan overdrages, må man forvente, at kvoterne efterhånden overgår til de fiskere, der kan levere den højeste kvalitet af fiskene, fordi det giver den højeste pris.

Kl. 15.20

Loven giver som nævnt kun hjemmel til, at der kan indføres overdragelige kvoter. Selve regelsættet, der skal fastsætte, hvordan og på hvilke nærmere betingelser kvoterne skal kunne overdrages, skal fastlægges i en bekendtgørelse.

Fiskeriets organisationer har både ifølge vedtagelse nr. V 117 af 17. maj 2001 og ifølge lovforslaget store muligheder for at få afgørende indflydelse på regelsættet, forudsat at de i enighed vil fremsætte konkrete forslag.

Fiskeriets organisationer har, så vidt jeg ved, allerede været inddraget i arbejdet, og jeg håber meget, at de vil deltage konstruktivt i at udvikle denne særlige danske model for overdragelige kvoter, så vi kan få en rigtig god ordning ud af det.

Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Kristen Touborg er stadig væk ikke til stede, fordi han deltager i mødet med Kommunernes Landsforening, og derfor skal jeg sige på hans vegne, at SF oprindeligt var imod vedtagelsen om at indføre omsættelige kvoter i fiskeriet, da det blev drøftet i Folketinget den 17. maj sidste år, og det er vi stadig væk.

Vi er enige med SiD og Danmarks Fiskeriforening i deres høringsssvar.

Vi ser ingen grund til at haste en lovændring igennem, før der er foretaget tilbundsående drøftelser med de relevante organisationer om ændringer af fiskeriloven. Der er adskillige problemstillinger, som trænger til at blive vendt, ikke mindst hvordan vi får fastlagt regler, som indebærer, at fiskeriet bliver skånsomt og bæredygtigt.

Der er sat et udvalgsarbejde i gang, som har frist til den 1. november, og vi synes, man bør af-

vente dette udvalgsarbejde, før fiskeriloven ændres.

Så vores indstilling er, at vi er imod det foreliggende forslag.

Martin Lidegaard (RV):

I Det Radikale Venstre er vi positivt indstillet over for forslaget.

Det er jo, som flere ordførere allerede har nævnt, noget, der kan gøre sildefiskeriet i Danmark mere rentabelt; det kan skabe færre fisk til industrifisk og flere konsumfisk, hvilket vil være bedre for fiskeriet i Danmark generelt.

Endelig kunne man jo håbe på, at man ved at få sildefangsten over på større og mere moderne fartøjer og flåder også vil få mindre sidefangst og måske i sidste ende et større hensyn til miljøet og bestandene.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at noget af det, der ligger Det Radikale Venstre allermost på sinde, er en grundlæggende drøftelse af, hvordan vi måske kan skåne vores farvande og vores bestande i højere grad, end vi gør i dag, og derfor vil vi se frem til, når vi kommer til de bekendtgørelser, der skal udfylde det her rammeforslag, at diskutere med ministeren, hvordan vi også kan benytte det her redskab i kampen for at holde vores bestande på de niveauer, hvor de skal være, og skåne havmiljøet.

Keld Albrechtsen (EL):

Her er desværre tale om endnu et forslag fra regeringen side, som er i strid med de økologiske grundprincipper, og det er jo hårdt nok, at det sådan skal være det ene forslag efter det andet i løbet af en lang dag.

Det her forslag går helt åbenlyst ud på, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, at vi skal have nogle store støvsugere af notbåde, som effektivt kan tømme havet for de sidste fisk.

Den model kan vi altså ikke støtte i Enhedslisten, det vil jeg sige. Jeg troede sådan set, at det var ved at gå op for mange også i de andre partier, at der faktisk er en krise for bestandene, og midlet til at sikre bestandene er altså ikke, at man har som målsætning at få koncentreret fiskeriet på nogle hundrede millioner kroners kæmpestøvsugere. Det er altså ikke midlet til at bevare bestandene. Det tror jeg mange vil kunne se. Det er så spørgsmålet om problemet med bevaringen af fiskene.

Det andet problem, der ligger i det, er jo så, hvad kan man sige, det demokratiske under-

skud, som er i det her forslag. Det vil jo være indlysende, at det her forslag vil medføre, at kontrollen med dansk sildefiskeri koncentrerer hos en lille håndfuld meget indflydelsesrige familier. Sådan vil det jo være.

Kl. 15.25

Derfor kan jeg da godt forstå, at mange i erhvervet føler, at det her er noget, der trækkes ned over hovedet på erhvervet, altså i hvert fald dem, der ikke har udsigt til at få andel i det her. Det er klart, at de kan da ikke være begejstret.

Derfor kan jeg udmærket godt forstå, at erhvervets organisationer ikke bryder sig om det her. Og nu skal de så have at vide, at de godt kan få indflydelse, forudsat at de er enige om at gennemføre det, som regeringen vil have de skal gennemføre; så må de godt få indflydelse.

Jeg kan godt forstå, hvis det ikke opleves som den helt store form for inddragelse. Det er den inddragelse, der går ud på, at man får vreden armen om. Det kan jeg godt forstå hvis der ikke er nogen stor begejstring for.

Jeg har tidligere stillet spørgsmålet: Hvad kommer det her så til at betyde i form af, at der sker en kapitalisering? Det vil jeg godt bede ministeren svare på i dag. Ellers må vi have regnet det mere grundigt ud i udvalget.

Men det her er jo – hvad skal man sige – en gave fra staten til nogle få ejere af disse notbåde. For hvad betyder det at få sådan en kvote foræret af staten? Det betyder, at man får foræret en formue. Jamen det gør det. Det er en gavebod, man har oprettet.

Jeg har tidligere forsøgt at få at vide: Skal man så f.eks. have en beskatningsordning, sådan at den samfundsskabte værdistigning, som ligger i det her, i det mindste kunne blive beskattet og komme samfundet til nytte? Når vi deler ud af samfundets værdier, var det vel ikke urimeligt, at de så også kunne komme i det mindste lidt tilbage i form af en beskatning. Men jeg har en mistanke om, at det problem ikke er blevet løst. Men det kan ministeren jo forklare.

Så jeg synes, der er mange dybt betænkelige aspekter ved det her lovforslag, som vi selvfølgelig vil stille spørgsmål om sammen med SF. Vi har jo haft et godt samarbejde med SF om den her sag, da vi forsøgte at overtale den tidligere regering til at bakke ud af det her projekt. Men jeg tror, den tidligere regering havde den opfattelse, at den var nødt til at give Det Konservative Folkeparti en eller anden gave af forskellige årsager, som hang sammen med andre ting, som man havde brug for Det Konservative Folkepar-

ti til. Og det er en ærlig sag i politik; altså der forhandles på forskellige ledder og kanter. Men det kunne altså ikke lykkes.

Vi vil fortsætte med at stille spørgsmål til det her, og jeg kunne jo godt have den fornemmelse, at det sådan set ikke er Venstre, der har presset allermost på for at få det her. Derfor håber jeg også, at ministeren har det udgangspunkt, at vi skal have en meget kritisk gennemgang af de problemer, der ligger i det her forslag.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

De sidste bemærkninger fra hr. Keld Albrechtsen skal jeg undlade at stille spørgsmål til.

Men jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvad hr. Keld Albrechtsen mener, når han her fra starten siger, at her er endnu et angreb på det økologiske system. Hvordan hænger det sammen med det her lovforslag?

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om hr. Albrechtsen mener, at der bliver fanget flere fisk i den her ordning end i de kvoter, vi ellers har tilgængelighed til. Det har jeg lidt svært ved at se, for det ligger jo ret fast. Spørgsmålet er bare, hvem der i givet fald fanger dem og under hvilke betingelser.

Men jeg forstår på hr. Albrechtsen, at det her bliver en økologisk katastrofe, og at man støvsuger havet for fisk. Det kan jeg ikke rigtig se, men det vil jeg godt lige have et svar på, for jeg går ud fra, at vi skal arbejde under de samme kvotesystemer, som vi gør nu.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hvis det nu var sådan, at regeringen ikke havde trukket sine tanker om forhøjelse af hastigheden på motorvejene tilbage, og vi måske skulle drøfte det i dag, så havde det nok også været et angreb på den økologiske udvikling, når hr. Keld Albrechtsen skulle op og betegne det; det er, som om det kører lidt i selvsving.

Kl. 15.30

Så omkring kvoter, hvor man ligesom siger, at nu er det nogle kæmpestore støvsugere, der kommer og tømmer det hele: Hvor i forslaget står der noget om, at nu er der ikke noget, der hedder kvoter mere, nu kan man bare tage det, man har behov for? Det vil jeg gerne have et svar på fra hr. Keld Albrechtsen.

Hr. Keld Albrechtsen må da også være vidende om, at der ikke er særlig gode økonomiske forhold i fiskerierhvervet og ikke har været det

længe. Det var derfor, vi havde den store forespørgsel, vi havde. Det er ligesom om, at så snart der bliver lagt op til, at der er nogle mennesker, der kan tjene nogle penge, nogle erhverv, der kan tjene nogle penge, så bliver det altid bare kaldt en gavebod. Er det nu en gavebod at tjene penge? Det vil sige, at når hr. Keld Albrechtsen går på arbejde her i Folketinget, så er det også bare en gavebod.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Næ, nu vil jeg sige, at der er den forskel, at når jeg møder på arbejde her i Folketinget, så arbejder jeg netop for min løn, hvorimod man herleder gaver ud, som de, der modtager dem, ikke har arbejdet for, ikke har ydet nogen indsats for at få, for de får bare sådan en kvote, og så vil de senere hen kunne overdrage den og tjene penge på det. Så det er forskellen. Den er jo sådan set meget indlysende.

Så bliver der spurgt: Hvorfor er det her uøkonomisk? Jamen altså der er en vis naivitet hos folketingsflertallet i dag, vil jeg sige, det så vi også ved forslaget om svineproduktionen, for man tror, at hvis man laver en teknologi, der kan bruges til at fange enorme mængder fisk, så vil der ikke komme et pres for, at disse både også skal beskæftiges døgnet rundt.

Naturligvis vil der da komme det pres; altså ellers er man simpelt hen for naiv. Hvis man sender støvsugerne ud på havet, så vil de, der ejer dem, forlange, at de skal fange fisk, for en støvsuger til 100 mio. kr. den skal forrentes. Og så kommer det pres, som også hr. Christian H. Hansen var inde på, for at få kvoterne op i EU eller i hvert fald forhindre, at de bliver sat ned, selv om der mangler fisk. Og så bliver der det pres på miljøet. Det behøver man altså ikke at være nogen stor profet for at forudse, må jeg sige til hr. Christian H. Hansen.

Det er deri, angrebet på det økologiske princip ligger i det her forslag, for man skal altså ikke bilde sig selv ind, at først udruster man flåden, og så ligger den stille i havnene uden at sejle ud og fange de fisk, som den kan. Og den vil kunne fange rigtig mange fisk, for det er netop det, der er ideen med at få udrustet disse her enorme skibe.

Sådan er jeg bange for at det vil gå, men det kan være, ministeren kan forsikre os om, at hun har tænkt sig at opfinde en eller anden metode til at forhindre skibene i at fange de fisk. Men jeg tror ikke, det kan være ideen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Keld Albrechtsen en gang til, hvor i lovforslaget der står noget om, at man totalt åbner op for, at der ikke skal være kvoter i fiskeriet, for det er jo det, hr. Keld Albrechtsens tankegang går ud på. Den går på nogle formodninger. Men det er vel ligesom med det tidligere forslag, at det er bare nogle tanker, hr. Keld Albrechtsen gør sig. Det har ikke noget med virkeligheden i lovforslaget at gøre, det er bare sådan nogle tanker, man strør ud her og tror på, at sådan bliver det; man forholder sig overhovedet ikke til, hvad der står i lovforslaget.

Jeg har stor forståelse for, at hr. Keld Albrechtsen siger nej til det her forslag med sine argumenter, det skal han have lov til, også til det tidligere, men kunne hr. Keld Albrechtsen ikke gå op og læse på de her forslag, indtil vi kommer til udvalgsbehandlingen, og så skifte holdning. For jeg tror, at når hr. Keld Albrechtsen ser, at alle de der fordomme slet ikke er i lovforslaget, så bliver hr. Keld Albrechtsen meget positiv.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men hr. Christian H. Hansen har sådan set selv besvaret sig eget spørgsmål tidligere i debatten, for der sagde han, at spørgsmålet om kvoterne og de begrænsninger, der ligger på fiskeriet, og som er vedtaget i EU, vil Dansk Folkeparti rejse ved en anden anledning.

Man laver denne her lov sammen med ministeren, som skaber de store skibe, der kan fange alle disse fisk, og så vil man i anden sammenhæng sørge for at få ophævet kvoterne, sådan at der ikke bliver begrænsninger på, hvor meget de støvsugere så kan tømme havet for fisk. Så det har Dansk Folkeparti da selv givet svaret på.

Kl. 15.35

Svaret er nemlig, at det skal gennemføres i to adskilte operationer, og derfor er det ikke med i ministerens lovforslag. Men det ligger indbygget som det næste skridt, der nødvendigvis vil komme, hvis man vedtager ministerens lovforslag, som hr. Christian H. Hansen jo allerede har bebudet. Så det er jo så enkelt. Jeg kan ikke forstå, at hr. Christian H. Hansen ikke selv kan se den sammenhæng, han selv har redegjort for.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg ville også have korrigeret hr. Keld Albrechtsen i det der med, at nu skulle de store kuttere ud og fange de mange fisk der. Altså det begrænser kvoterne jo, som hr. Christian H. Hansen så udmærket siger.

Så kan det godt ske, at hr. Christian H. Hansen har ønsket om at ophæve de kvoter her, det har jeg såmænd også, men det kan vi bare ikke. Så den risiko er ikke så overvældende, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen.

Nej, det, der er formålet med de her kuttere, de her store skibe, som måske ikke engang kan kaldes kuttere, men fiskerfartøjer, er jo at komme ud og fange de her fisk og så komme hjem med dem i en stand, altså have udstyr om bord og komme hjem så tidligt, at de fisk stadig væk har en kvalitet, så de kan sælges som konsumfisk, så man kan få 3-4 kr. for dem i stedet for 80 øre pr. kg, hvorefter de så kommer i de der små glas, som vi andre køber til en fuldstændig afskyelig pris.

Det er så et helt andet kapitel, at det jo er beklageligt, at der bliver så lidt til den primære produktion i forhold til det, som vi giver for tingene, når vi skal have dem i den sidste ende. Men det kaldes vist merværdi, det, der ligger imellem, som nogle selvfølgelig også har godt af. Det er udmærket. Kristeligt Folkeparti kan støtte det forslag her.

Det er jo egentlig ikke Kristeligt Folkepartis ønske at samle fiskeriet på nogle enkelte både. Det kan det ikke være. Og det er heller ikke en folkelig sag; det kan vi jo se af, at SiD og Danmarks Fiskeriforening faktisk er imod det her.

Og hvad værre er, kan man måske sige, er, at Christian Olesen fra Danmarks Pelagiske Producentorganisation og Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening er for det. Det er jo sådan set ikke et særlig folkeligt udtryk. Men vi må også leve i realiteternes verden, og der er det altså nødvendigt, at vi får udskiftet vores gamle kuttere, der er for små og med for svag motor kraft og for dårlig udstyret, med noget, som kan bringe merværdi hjem for de fisk, som vi fanger.

Så er det helt klart, at når det her skal udformes i en bekendtgørelse af ministeren, er det det helt afgørende, at den bekendtgørelse bliver rigtig, og det er jo en af svaghederne her. Jeg håber, at denne bekendtgørelse vil blive udformet i et nært samspil med Folketinget, så vi har hånd i hanke med, hvordan det går.

Der er det jo vigtigt, at der står i lovforslaget, at der bliver tale om en tidsbegrænsning. Det er

måske noget af det, hr. Keld Albrechtsen ikke rigtig tillægger værdi, at der er tale om tidsbegrænsning. Det er altså ikke en gave, man får, den her kvote. Det er højst et lån, man får for en periode, så overdragelsesværdien er altså begrænset, for det har ikke så høj værdi, når ikke det er en gave, man kan give videre til andre til evig arv og eje.

I øvrigt skal gevinsten da beskattes. Vi har tidligere haft tvivl om, da vi havde debatten her i Folketinget for et år siden, hvorvidt der skete beskatning af det, man kunne tjene på sådan nogle kvoter. Selvfølgelig gør der det; vi har fået papir på, at sådan forholder det sig.

Så er det også vigtigt, at der ikke er en begrænsning af, hvor store dele af den danske kvote der kan samles på enkeltejere. Og endelig skal der også være en hjemmel til, at man kan inddrage kvoterne, hvis de bliver misrøgtet, hvis ikke man sørger for at fange de kvaliteter, som skal fanges, osv. Det er nogle vældig vigtige ting.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det var meget modigt – næsten dristigt – da den tidligere ministeren tog initiativ til det stykke arbejde, som lå før det her. Det sagde jeg også dengang. Jeg synes, det var meget flot, at vi fik så stort et flertal i Folketinget for vedtagelsen dengang, så vi nu får taget fat på at løse – desværre ikke hele fiskeriets problemer, men i hvert fald nogle problemer med hensyn til det pelagiske fiskeri.

Så vi ser med fortrøstning på det her, men må nu nok sige, at vi lægger meget, meget vægt på, at Folketinget bliver inddraget og i hvert fald i det mindste orienteret om arbejdet med at udforme bekendtgørelsen, som jo er det helt vigtige for, at det her kommer til at fungere, så vi alle sammen kan være det bekendt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Ole M. Nielsen, hvordan han kan forestille sig, at man kan få et system med tidsbegrænsning af kvoten til at fungere i praksis, for forestiller hr. Ole M. Nielsen sig, hvis man har sådan en stor notbåd, som der investeres så meget i, at man så skulle komme og sige: Nå, men det var ærgerligt, nu må I lægge den op. Vi ved godt, at I har investeret 100 mio. kr., men nu kan I altså ikke fiske mere, for nu tager vi kvoten tilbage.

KL 15.40

Selvfølgelig gør man ikke det, må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen. Det ville jo dybest set også

være en underlig fremgangsmåde, at først giver man tilladelsen og opbygger et system på et bestemt grundlag, og når man så har fået koncentreret hele erhvervet på de ejere, så siger man: Nu tager vi den tilbage.

Jeg håber, hr. Ole M. Nielsen kan se, at det er totalt urealistisk. Sådan bliver det ikke i virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er muligt, at det vil være sådan i det eksempel, som hr. Keld Albrechtsen nævner, men det er en kendsgerning, at de kvoter så ikke er af-sættelige. Altså de har ikke en omsætningsværdi, når de ikke er sikrede.

Det betyder, at man f.eks. ikke kan gå hen og sælge sin kutter med kvote. Det ville i hvert fald være halsløs gerning af køberen at gå ind i sådan en handel. Der er altså også det, at man kan trække kvoten tilbage, hvis den ikke bliver røgtet ordentligt. Man kan selvfølgelig også begrænse den, ikke sandt. Der er mange muligheder her.

Jeg håber da sådan set ikke, man vil trække tæppet væk under folk, der har investeret og passer deres arbejde ordentligt. Det er jo ikke intentionen i det heller, det er jeg da helt enig i. Men omvendt er den kvote her altså ikke noget, folk får ejerskab til for tid og evighed, og det er helt væsentligt for os.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Først vil jeg godt sige tak for den sådan langt overvejende positive modtagelse af forslaget.

Det er jo en kendsgerning, at indtjeningen i fiskeriet er for lav. Det skyldes ikke alene, at kvoterne er blevet mindre, det skyldes også, at der i realiteten er for mange fartøjer. Vi udnytter heller ikke vores fiskemuligheder så godt, som det er muligt, og det betyder på samme tid, at det vanskeliggør en fornyelse af flåden, og så er vi inde i den onde cirkel.

Vi står også i dag i en situation, hvor vi må konstatere, at gennemsnitsalderen for både fiskerifartøjerne og for dem, der ejer dem, fortsætter med at stige.

Vi er også i den situation, at mange af de vigtigste bestanddele for vores danske fiskere bevæger sig på et meget lavt niveau, og vi er i gang med at etablere nogle flerårige genopbygningsplaner for at prøve at stabilisere situationen.

Et system med overdragelige kvoteandele i sildefiskeriet må formodes at medføre den økonomisk bedste udnyttelse af fiskeressourcerne. Systemet vil jo gradvis føre til, at kapaciteten bliver tilpasset, sådan at balancen mellem fiskeriindsatsen og de ressourcer, der er til rådighed, bliver forbedret.

Det er derfor min klare opfattelse, at vi på denne måde kan forbedre fiskeriets regulering og gøre det væsentligt mere effektivt. Vi kan forbedre udnyttelsen af de danske fangstmuligheder, og så er det helt indlysende, at det er nødvendigt, at vi sikrer, at vi bevæger os fra en ringe kvalitet, altså fra industrikvaliteten, over til en konsumkvalitet, som også indbringer en væsentligt højere pris til fiskerne.

Systemet med overdragelige kvoteandele skal give bedre muligheder for, at vi kan planlægge og så selvfølgelig samle fangstmulighederne på nogle færre fartøjer. Det er klart, at der bliver givet mulighed for en strukturudvikling, som vil føre til færre, men også klart mere tidssvarende fartøjer inden for sildefiskeriet. Det er så det, der skal betyde, at de kan lande nogle sild, som kan opnå en væsentlig højere pris end det, vi ser i dag.

Så synes jeg, det er positivt, at der på trods af den ringe indtjening, vi kan se generelt i erhvervet, trods alt er en lyst til at investere, så man kan tilpasse og forny fiskerflåden.

For en ordens skyld skal jeg præcisere, at dette forslag bare giver de hjemmelsmæssige rammer for en ny ordning med overdragelige kvoteandele i fiskeriet. Med vedtagelsen af V 117 blev det jo besluttet, at en ny model skal være gennemført inden den 1. november i år. Det skal så finde sted ved hjælp af en bekendtgørelse, som det er klart at de partier, der stod bag vedtagelsen af V 177, vil blive inddraget i.

Kl. 15.45

Det er altså ikke et udvalgsarbejde, som hr. Jørn Jespersen sagde, der finder sted inden 1. november, det er udfærdigelse af bekendtgørelsen.

Der er nogle, der har snakket om Danmarks Fiskeriforenings rolle i denne her sag, og som det også er forudsat i vedtagelsen, er Danmarks Fiskeriforening inddraget i udvalgsarbejdet med henblik på at fastsætte de nærmere vilkår for de overdragelige kvoteandele. Og jeg må sige, jeg håber, at samarbejdet med Danmarks Fiskeriforening så kan udmønte sig i nogle konkrete og konstruktive løsninger.

Så bare kort til hr. Keld Albrechtsen: Det her støvsugerfartøj, som jeg kan se hr. Keld Albrechtsen ser for sit indre blik, vil aldrig blive en realitet, fordi vi jo hele tiden har kvoterne, som fiskeriet skal holde sig inden for, de kvoter, der bliver aftalt i samarbejde med de andre EU-lande. Så der vil simpelt hen ikke være mulighed for, at man bare kan tage på havet og fiske, hvad der er til rådighed.

Men endnu en gang tak for den velvillige behandling. Jeg håber, at vi inden 1. november vil kunne sætte punktum for en bekendtgørelse, som de fleste af os vil være tilfredse med.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven. (Skærpende af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsærlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er unægtelig med udelt og helt udelt glæde, at vi i Venstres folketingsgruppe i dag giver støtte til justitsministerens forslag om forhøjede straffe for vold og voldtægt og andre forbrydelser af personfarlig karakter.

Det er jo et gammelt ønske fra Venstre og De Konservative, vi har selv fremsat forslag flere gange i opposition, og nu ser det endelig ud til, at politikken kan gennemføres.

Der har i forbindelse med andre voldspakker her i Folketinget været diskussioner om: Hvad er den rette måde at få straffene sat op på? Vi mener, at det er den rigtige måde, som vi har gjort det på her, helt klart og utvetydigt at sætte strafferammerne i vejret.

Der vil jo så altid været nogle, der spørger: Jamen hvad hjælper det, og bliver folk bedre af det? Ja, allerede fra Jyske Lov i 1241 siges det jo, at de, der ikke har kærlighed til retten, må altså lære, at uretten straffes.

Så det er såmænd ikke, fordi vi tror, at menneskeheden i al almindelighed bliver bedre af det, men vi har det helt grundlæggende synspunkt i Venstre, at straffeloven skal afspejle det til enhver tid værende samfundssyn. Og det er vores opfattelse, at det er samfundssynet i år 2001, at specielt de personlige krænkelse, krænkelse imod en andens legeme, hvad enten det nu er vold eller voldtægt eller de uagtsomme forbrydelser i trafikken, skal straffes højere, fordi den beskyttelsesinteresse, der ligger bag, altså offerets frihed og integritet og ære, betyder mere i dag end tidligere.

Jo friere et samfund, vi har, jo større frihed, borgerne i øvrigt har, jo mere frit kønnene omgås hinanden, jo større er krænkelsen også, når vold og ufrihed sættes ind. Det må samfundet sige klart og utvetydigt, og det er i straffeloven, at det skal afspejle sig. Og det er altså baggrunden for, at vi for en lang række forbrydelser har vurderet det sådan, at strafferammen skal sættes i vejret.

Derudover har vi naturligvis også til vejledning for domstolene anført de særlige momenter, som skal være af særlig skærpende betydning, når strafudmålingen skal fastsættes, nemlig at specielt voldtægtsforbrydelser naturligvis er endnu mere krænkende, når man bruger den overmagt, der ligger i, at man er flere om det, og at det naturligvis er langt grovere, jo yngre offeret er.

Kl. 15.50

Med hensyn til højere straffe for uagtsomt manddrab og de andre færdselsforbrydelser, hensynsløs kørsel med og uden spiritus og brugstyveri, har vi jo også lagt den personlige sikkerhed til grund.

Det er jo et spørgsmål om færdselssikkerhed, for det er i trafikken, at de fleste dræbes, og der